

Perhe

”Poikani, kuule isäsi neuvoja, älä väheksy äitisi opetusta[.]” (Sananl. 1:8.)

Avaintekstit:

1. Moos. 3:1–15;
2. Kor. 4:6;
- Luuk. 1:26–38;
- Matt. 1:18–24;
- Ef. 4:15;
1. Joh. 3:18;
5. Moos. 6.

Me ihmiset opimme (ihannetapauksessa) koko ajan jotakin. Elämä itse on koulu.

”Jo varhaisina aikoina olivat uskolliset Israelissa panneet suurta painoa nuorison kasvatukseen. Herra oli käskenyt, että lapsille jo pienestä pitäen oli opetettava hänen hyvyttään ja hänen valtasuuruuttaan, jotka oli erityisesti ilmaistu hänen laissaan ja Israelin historiassa. Laulut, rukoukset ja Raamatun opetukset oli sovellettava lasten vastaanottokyvyn mukaan. Isien ja äitien oli opetettava lapsilleen, että Jumalan laki on hänen luonteensa ilmaus ja että kun he vastaanottivat lain periaatteet sydämeensä, Jumalan kuva piirtyi sieluun ja mieleen. Suuri osa opetuksesta oli suullista, mutta nuoria opetettiin myös lukemaan heprealaisia kirjoituksia, ja Vanhan testamentin kirjoituksia sisältävät kirjakääröt olivat heidän tutkittavinaan.” (4AO 48, 49.)

Suurimman osan ihmiskunnan historiaa kasvatusta on annettu pääasiassa kotona, varsinkin lapsen varhaisina vuosina. Mitä Raamattu sanoo perheessä tapahtuvasta kasvatuksesta ja mitä periaatteita voimme löytää sieltä itsellemme, oli perhetilanteemme millainen tahansa?

10.10. Senioripäivä

Tämä tutkistelu on sapatiksi 10.10.2020

ENSIMMÄI- NEN PERHE

Meille ei Raamatun ensi lehdillä ole annettu paljoakaan tietoa siitä, millaista kasvatusta oli perheissä ihmiskunnan historian alussa. Siitä voimme kuitenkin olla varmoja, että kasvatusta tapahtui siihen aikaan perhepiirissä.

”Eedenissä perustettu kasvatustajärjestelmä keskittyi perheeseen. Aadam oli Jumalan poika (Luuk. 3:38), ja Korkeimman lapset saivat opetusta Isältään. Heidän koulunsa oli todellinen perhekoulu.” (EK 33.)

Vaikka emme tiedäkään, mitä siellä tarkkaan ottaen opetettiin, voimme olla varmoja, että opetus liittyi luomisen ihmeisiin ja syntyinlankeemuksen jälkeen pelastussuunnitelmaan.

Mitä seuraavat raamatunpaikat opettavat ja miksi yleiset asiat olivat varmasti osa sitä kasvatusta, jonka Aadam ja Eeva lapsilleen antoivat? 1. Moos. 1-2; 1. Moos. 3:1-15; 2. Kor. 4:6; Luuk. 10:27; Gal. 3:11; Ilm. 22:12.

”Maailman alussa laaditun kasvatustajärjestelmän tarkoituksena oli olla mallina ihmiselle kaikkina tulevana aikoina. Osoitukseksi sen periaatteista Eedeniin perustettiin mallikoulu, joka oli ensimmäisten esivanhempiemme koti.” (EK 20.)

Kristillinen kasvatusta on sitoutumista siihen, että perheet ja niiden jäsenet saavat opetusta oppikysymyksistä, jumalanpalvelemisesta, käskyistä, yhteydestä toisiin, evankelioinnista ja palvelutyöstä. Koti on paikka, jossa perheelle voi välittää Jumalan rakkautta ja lupauksia. Siellä lapset saavat tutustua Jeesukseen Herranaan, Pelastajanaan ja ystävänään. Kodissa tuodaan Raamattua esiin Jumalan sanana. Perhe on paikka, jossa voidaan mallintaa muille, millaiselta terve suhde meidän taivaalliseen Isäämme näyttää.

1. Moos. 4:1-4 näemme, miten sekä Kain että Abel tuovat uhrinsa Herralle. On varmasti oikeutettua olettaa, että he olivat osana perheeltään saamaansa kasvatusta oppineet uhrin merkityksestä ja tärkeydestä pelastussuunnitelmassa. Tietenkään, kuten tämäkin kertomus osoittaa, hyvä kasvatusta ei aina johda toivottuihin tuloksiin.

Olipa kotitilanteesi millainen tahansa, mitä valintoja voit tehdä, jotta kodistasi tulisi paikka, jossa totuutta opetetaan ja eletään todeksi?

JEESUKSEN LAPSUUS

Raamattu kertoo hyvin vähän Jeesuksen lapsuudesta. Nuo vuodet ovat jääneet meille suurimmaksi osaksi arvoitukseksi. Jotakin meille on kuitenkin kerrottu Jeesuksen maanpäällisten vanhempien, Joosefin ja Marian, luonteesta. Se, mitä opimme heistä, voi auttaa selittämään meille Jeesuksen lapsuutta ja varhaista kasvatusta.

Mitä seuraavat raamatunpaikat opettavat meille Mariasta ja Joosefista? Millaisen käsityksen ne antavat siitä, kuinka nämä vanhemmat kasvattivat Jeesusta?

Luuk. 1:26-38 _____

Luuk. 1:46-55 _____

Matt. 1:18-24 _____

Jakeet paljastavat, että Maria ja Joosef olivat molemmat uskollisia juutalaisia, jotka pyrkivät elämään kuuliaisina Jumalan laille ja käskyille. Kun Herra ilmestyi heille ja kertoi, mitä oli tapahtuva, he tekivät uskollisesti kaiken niin kuin heitä pyydettiin.

”Jeesus-lapsi ei saanut opetusta synagoogakouluissa. Hänen äitinsä oli hänen ensimmäinen inhimillinen opettajansa. Hänen huuliltaan ja profeettain kirjakääröistä hän oppi taivaallisia asioita. Juuri samat sanat, jotka hän itse oli puhunut Moosekselle Israelia varten, hän sai nyt oppia äitinsä palvelusta. Vartuttuaan lapsesta nuorukaiseksi hän ei etsinyt opetusta rabbiinien kouluista. Hän ei tarvinnut opetusta sellaisista lähteistä, sillä Jumala oli hänen opettajansa.” (4AO 49, 50.)

Epäilemättä Maria ja Joosef olivat hyviä ja uskollisia opettajia lapselleen, mutta kuten Luuk. 2:41-50 osoittaa, heidän pojassaan oli paljon sellaista, mitä he eivät ymmärtäneet, sillä Jeesuksella oli tietoa ja viisautta, jonka hän oli saanut suoraan Herralta.

Lue uudelleen yllä oleva Ellen G. Whiten lainaus. Miten ymmärrämme sen, että Jeesus oppi äitinsä polvella sanoja, joita oli itse lausunut? Mitä tämä kertoo meille Jumalan uskomattomasta rakkaudesta? Miten meidän langenneiden ja syntisten olentojen tulisi reagoida tähän?

VIESTINTÄ

Sanan todellisessa merkityksessä kasvatus on kaikilla tasoillaan viestintää. Opettajalla on ymmärrystä, tietoa, viisautta, faktoja yms. välitettävänä oppilaalleen. Sen, jolla on paljon ymmärrystä, täytyy omata myös taito viestittää se toisille, sillä mitä hyötyä hänen tiedoistaan muuten on, ainakaan opetusmielessä?

Toisaalta hyvät opetustaidot eivät ole vain hyvää viestintätaitoa. Koko prosessille tärkeää on myös suhteen luominen. "Todellinen opettaja voi antaa oppilailleen harvoja lahjoja, jotka olisivat niin arvokkaita kuin hänen oma toveruutensa. Voimme oppia ymmärtämään ihmisiä - ja erityisesti tämä koskee lapsia ja nuoria - vain myötätuntoisen kanssakäymisen välityksellä, ja meidän täytyy ymmärtää heitä voidaksemme olla heille mahdollisimman suureksi hyödyksi." (EK 199.)

Toisin sanoen, hyvässä opetuksessa oppilas kohdataan myös emotionaalisella ja henkilökohtaisella tasolla. Jos ajattelemme perhettä kouluna, tämä on todella tärkeää. Oppilaan ja opettajan välille täytyy rakentaa hyvä suhde.

Suhteita luodaan ja ylläpidetään viestinnän avulla. Kun kristityt jättävät Jumalan kanssa viestimisen, esimerkiksi Raamatun lukemisen ja rukouksen, heidän suhteensa Jumalaan jää seisahtuneeseen tilaan. Perheet tarvitsevat jumalallista ohjausta siihen, että voivat kasvaa Kristuksen armossa ja tuntemisessa.

Lue seuraavat raamatunpaikat. Mitä ne opettavat vahvojen perhesuhteiden (tai minkä tahansa suhteiden) luomisesta? Ps. 37:7-9; Sananl. 10:31, 32; Sananl. 27:17; Ef. 4:15; 1. Joh. 3:18; Tit. 3:1, 2; Jaak. 4:11.

Oikeanlaisen viestinnän harjoittaminen valmistaa perheen jäseniä henkilökohtaiseen suhteeseen Kristuksen kanssa ja lisäksi se auttaa kehittämään perheen keskinäisiä suhteita. Se avaa sellaisia viestintäkanavia, joiden muodostamisesta saa iloita siinä vaiheessa, kun lapset saavuttavat murrosiän ja aikuisuuden. Vaikka sinulla ei olisi lapsia, jakeista löytyvät periaatteet ovat hyviä ohjenuoria kaikenlaisiin ihmissuhteisiin.

Miksi merkityksellistä ei ole vain se, mitä sanomme, vaan myös se, kuinka sanomme? Mitä olet oppinut tilanteista, joissa tapasi sanoa jotakin pilasi viestisi sisällön, vaikka se muutoin olikin totta ja oikein?

VANHEM- PIEN TEHTÄVÄ

”Ja te isät, älkää herättäkö lapsissanne vihaa, vaan kasvattakaa ja ojentakaa heitä Herran tahdon mukaan.” (Ef. 6:4.)

”Jos hyvän vaimon löydät, löydät aarteen, kalliimman kuin meren helmet.” (Sananl. 31:10.)

Vanhemmilla on suuri vastuu. Isä on perheen pää, ja perhe on kuin taimitarha, josta taimet siirtyvät aikanaan seurakuntaan, kouluun ja yhteiskuntaan. Jos isä on heikko, vastuuntunton ja taitamaton, siitä kärsivät niin perhe, seurakunta, koulu kuin yhteiskuntakin. Isien tulisi ilmentää elämässään Hengen hedelmää (Gal. 5:22, 23).

Äideillä on kenties yhteiskunnan merkittävin rooli. Heillä on suuri vaikutus lastensa luonteen muovaamiseen ja kodin ilmapiirin luomiseen. Isän tulisi tehdä kaikkensa osallistua- seen yhdessä äidin kanssa lasten kasvatukseen.

Mitä isät ja äidit voivat oppia seuraavista raamatunpaikoista? Ef. 5:22, 23, 25, 26; 1. Kor. 11:3; 2. Kor. 6:14; Room. 13:13, 14; 2. Piet. 1:5-7; Fil. 4:8.

Kristittyjen vanhempien velvollisuus on käyttäytyä Raamatun antaman mallin mukaan. Avioliitto on vertauskuva Kristuksen suhteesta seurakuntaan. Jos vanhemmat kieltäytyvät johtamasta tai jos he johtavat tyrannin tavoin, he maa-laavat väärää kuvaa Kristuksesta lapsilleen ja maailmalle. Jumala käskää kristittyjä vanhempia ahkerasti opettamaan lapsiaan (ks. 5. Moos. 6:7). Vanhemmilla on velvollisuus opettaa lapsiaan rakastamaan Herraa kaikesta sydämestään. Heidän tulee opettaa heille Herran pelkoa ja Herralle antautumista.

5. Moos. 6:7 Israelin kansa sai ohjeita lastensa kasvattamiseksi, jotta nämä tuntisivat Herran suuret teot kansansa hyväksi. Vanhemmilla oli silloin mahtavia kertomuksia esittää lapsilleen, mutta meillä, Kristuksen ristin jälkeistä aikaa elävillä, on vielä parempi kertomus lapsillemme, eikö vain?

Näin siis se kasvatusta, jota annamme, on jatkuva ja ennalakoiva prosessi, jossa me valamme Jumalan totuutta lapsiemme mieleen ja valmistamme heitä henkilökohtaiseen suhteeseen Kristuksen kanssa.

Jokainen meistä on kuitenkin saanut pyhän lahjan: vapaan tahdon. Kun lapsemme ovat kasvaneet aikuisiksi, heidän täytyy vastata itse itsestään Jumalan edessä.

ETTETTE UNOHTAISII

Ennen kuin Israelin kansa pääsi astumaan luvattuun maahan Mooses puhui heille vielä viimeisen kerran muistellen, miten ihmeellisesti Herra oli heitä johtanut. Yhä uudelleen hän varoitti heitä unohtamasta Herran tekoja heidän hyväkseen. Monella tapaa 5. Mooseksen kirja oli Mooseksen viimeinen tahto ja testamentti. Vaikka se on kirjoitettu tuhansia vuosia sitten, tilanteessa ja kulttuurissa, joka oli hyvin erilainen kuin maailma, jossa tänä päivänä elämme, kirjan periaatteet ovat sovellettavissa myös meihin.

Lue 5. Moos. 6. Mitä luku opettaa kristillisen kasvatuksen periaatteista? Minkä tulisi olla keskeisintä opettaessamme paitsi lapsiamme myös ketä tahansa, joka ei tunne Jumalaa ja hänen suuria pelastustekojaan? Mitä varoituksia jakeista löytyy?

Vanhempien tuli opettaa lapsilleen Herran mahtavista teoista. He saivat myös selkeän varoituksen olla unohtamatta, mitä Jumala oli tehnyt heidän hyväkseen.

Koska vanhemmilla on ensisijaisen tärkeä tehtävä antaa raamatullista opetusta lapsilleen, heidän velvollisuutensa on järjestää elämänsä sillä tavoin, että heillä on riittävästi tietoa ja aikaa viettää lastensa kanssa.

”Lapsen ensimmäinen opettaja on äiti. Vuosina, jolloin vastaanottavaisuus on suurin ja kehitys nopein, lapsen kasvatus on suurelta osalta äidin käsissä.” (EK 259.)

Varhaislapsuus on tärkeää aikaa, jolloin vanhemmat välittävät lapsilleen Jumalan rakkautta ja lupauksia. Säännöllisen ajan järjestäminen, jolloin voit henkilökohtaisesti opettaa Jumalan viisautta ja lupauksia lapsillesi, tulee vaikuttamaan myönteisesti perheesi elämään tulevaisakin sukupolvissa.

”Teroita niitä alinomaa lastesi mieleen ja puhu niistä, olitpa kotona tai matkalla, makuulla tai jalkeilla.” (5. Moos. 6:7.) Mikä on jakeen keskeinen sanoma? Mitä se kertoo siitä, kuinka tärkeää on aina pitää Jumalan todellisuus lastemme ja itsemme nähtävänä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Elämä ja kasvatust*, s. 259–279.

”Isillä samoin kuin äideillä on vastuu lapsen varhaisesta kuten myöhemmästäkin kasvatuksesta, ja molemmille vanhemmille on huolellisen ja perusteellisen valmentautumisen tarve mitä suurin. Miesten ja naisten tulisi, ennen kuin ottavat isyyden ja äitiyden vastuuta, tutustua fyysisen kehityksen lakeihin – –. Heidän tulisi myös ymmärtää henkisen kehityksen ja siveellisen harjoituksen lakeja.” (EK 259, 260.)

”Yhteistoiminnan tulisi alkaa isästä ja äidistä kotielämässä. Lastensa opettamisessa heillä on yhteinen vastuu, ja heidän tulisi jatkuvasti pyrkiä toimimaan yhdessä. Antakoot he itsensä Jumalalle pyytäen hänen apuaan toistensa tukemisessa. – – Tällaista opetusta antavat vanhemmat eivät kuulu niihin, joiden voi odottaa moittivan opettajaa. He tuntevat sekä lastensa edun että oikeudenmukaisuuden koulua kohtaan vaativan, että he niin paljon kuin mahdollista tukevat ja kunnioittavat sitä henkilöä, joka osallistuu heidän vastuuseensa.” (EK 267.)

Keskustelunaiheita:

1. Olipa meillä lapsia tai ei, kaikilla meillä on jonkinlainen koti ja olemme kaikki jollakin lailla tekemisissä toisten ihmisten kanssa. Mitä sellaista olet oppinut tämän viikon tutkistelusta, joka voi auttaa sinua vuorovaikutussuhteissasi toisten ihmisten kanssa tai jopa todistaessasi toisille joko kotonasi tai muualla?

2. Ajattelemme yleensä kasvatusta myönteisenä asiana, mutta onko se sitä aina? Millaisia esimerkkejä löytyy siitä, miten kasvatust on ollut kieroutunutta ja muuttunut pahaksi asiaksi? Mitä voimme oppia näistä huonoista esimerkeistä? Miten ne auttavat meitä toimimaan hyvän kasvatuksen puolesta?

3. Meillä on vapaan tahdon pyhä lahja. Ennen pitkää lapset kasvavat nuoriksi aikuisiksi ja aikuisiksi, joiden on tehtävä oma valinta siitä, miten suhtautua Jumalaan, josta heille on opetettu heidän koko lapsuutensa ajan. Miksi vanhempien ja oikeastaan kaikkien, jotka todistavat Jumalasta ja opettavat evankeliumia toisille, on aina pidettävä mielessään tämä keskeinen totuus vapaasta tahdosta?